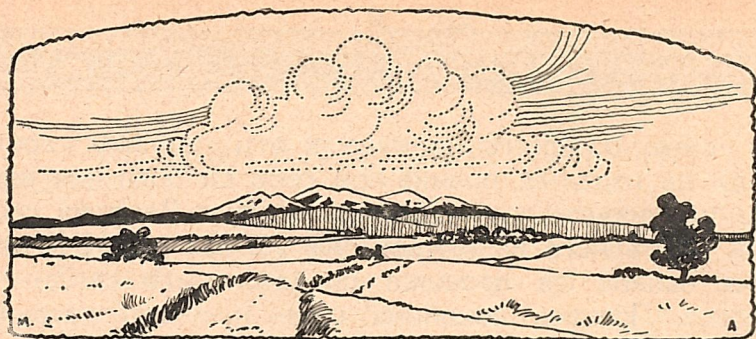

ОБЛАЧЕТА

Облачета нѣжни, бѣли,
въ небесата пѣть поели.

Обикалятъ надъ свѣта,
радватъ се на пролѣтъта.

Спратъ надъ весела рѣчица,
гдето кѣпятъ се дечица,
край бѣленки, где момитѣ
шумно бухатъ подъ върбитѣ.

Рѣдятъ се тѣ надъ бърдата,
мирно где пасатъ стадата;
край скалиститѣ баири,
где козарска свирка свири;
надъ села, поля, долини,
надъ гори далечни, сини.

Въ заникъ слънце, зачервени,
на планински гребенъ спрѣни,
въ пазвитѣ на планината,
тѣ заспиватъ въ тишината.

Ст. Цанкова Стоянова